

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59.

Έκαστον φύλλον τιμάται
λεπτόν 20

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΟΤΕΑ
Εν Έλλάδι. . . . Δρ. 10
Έν τη άλλοδαση. . Φρ. χρ. 12

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ο Έλληνισμός δὲν εἶνε γεωγραφικὴ ἔκφρασις. Μελέτη ἱστορικὴ καὶ πολιτικὴ, ὑπὸ Β. Φιλάκη. (Τέλος).
- Αυτοκρατορίας ὁ πειρατής. Σελίδες ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, ὑπὸ Σ. (συνέχεια).
- Τὸ μυθιστόρημα τοῦ "Εδισων, βιογραφία κατὰ τὸν L. Figuiet. Μετάφρασις Α. Κ. (συνέχεια).
- Μυθιστόρημα ἐν τρισὶ κεφαλαίοις, διήγημα ἐκ τῶν τοῦ Λοματάεσκη. Ἐκ τοῦ Ρωσικοῦ, ὑπὸ Α. Γ. Κωνσταντινίδου.
- Ἡ Τουρκοκρατία Κόρη. Ἄσμα Τουρκικόν, ὑπὸ Ἀ. Χιλλέως Παράσχου.
- Κλοπάτρα, μυθιστορία Henry Greville. Μετάφρασις Α. Ἀμπάτη. (συνέχεια).
- Βιβλιοκρισίαι: Μυθολογία τῆς Ἀρχαίας Ἑλλάδος. Εἰδήσεις τῆς Ἑβδομάδος. Ἐγχώρια.—Ἐξωτερικά.—Ἀρχαιολογία.—Φιλολογία.—Καλλιτεχνία.
- Ἐφημερίδες Ἀνέκδοτα—Περύρα—Ποικίλα.
- Ἐδικαίτερα Γράμματα.
- Νέα Βιβλία.

Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΔΕΝ ΕΙΝΕ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΙΣ

(μελέτη ἱστορικὴ καὶ πολιτικὴ).

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἄν ἡ γλῶσσα, ἢ μᾶλλον τὸ ἴδιωμα μιᾶς φυλῆς, ὅποια ἢ ἐκ τοῦ Βόλγα καὶ τῆς Ταρταρίας ἔλκουσα τὴν καταγωγὴν καὶ μεταξὺ Σλαύων ἐσφηνωθεῖσα, ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ κησῆται θρησκευτικὰ καὶ πολιτικὰ ὅρια ἔθνισμοῦ, τοῦ ὁποίου ἡ θρασύτης καὶ δαπάναις τρίτων φρονιμάτισις κατέστη ἀπληστος καὶ ἄκρως δυσάνεκτος, ὅποια ἄρα γε δικαιώματα κέκτηται ἡ γλῶσσα ἐκείνη καὶ ἡ Ἐκκλησία, ἐν ταῖς ἀθανάτοις δέλτοις καὶ πλαξὶ τῆς ὁποίας ἀνεγράφθησαν ἀνεξίτηλοι χαρακτῆραι τὰ ὑψηλότερα τοῦ ἀνθρώπου διανοήματα, αἴροντα τὸν βροτὸν ἐκ τοῦ βορβοροῦ τῆς ὕλης καὶ ἀνυψοῦντα αὐτὸν εἰς οὐρανοὺς καὶ καθιστῶντα αὐτὸν ἄλλον δημιουργόν;

Ἄλλὰ φέρε ἰδωμεν καὶ τὴν γλῶσσαν ταύτην τοῦ Βουλγαρισμοῦ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ, ὑπὲρ ὧν κόπτονται πεφωτισμένα ἔθνη καὶ ἀμιλλῶνται, τί πρῶτον ἐξ αὐτῶν καὶ πλείοτερον νὰ ἐπιδαψιλεύσῃ εἰς αὐτὸν χάριτας καὶ δωρεάς. Πᾶς τις βεβαίως γινώσκει, ὅτι δὲν ἐλαύνεται, καὶ δὴ σήμερον, ἡ σιδηρὰ πολιτικὴ ἐκ παλμῶν καλλιλογικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν τούτους αἰτίους καὶ δημιουργοὺς τούτων, ἀφοῦ, ὡς οἱ προστυχώτεροι τῶν καπῆλων, ἐκαρπώθησαν αὐτούς οἱ δυνατοί, παρρωσῶν ἔπειτα καὶ περιφρονούσιν, ἐάν δὲν ἦνε καὶ δὲν κρίνωνται πρόσφορα καὶ σύμφορα εἰς τοὺς πολιτικοκαπηλικούς αὐτῶν σκοποὺς καὶ ἀσυνείδητα ἀδιαλείπτως ὄργανα. Ἄλλὰ τίνα χώραν ἐκ οὐ ἡδέος καὶ τερπνοῦ αὐτοῦ γλωσσικοῦ ἰδι-

ώματος καὶ τῆς πεφωτισμένης χρήσεως τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ἀντιποιεῖται ὁ ἄλλος περιούσιος οὗτος λαὸς τοῦ Ἰσραὴλ; Χώραν μηχανικὴν καὶ τεχνικὴν, χώραν εἰκονικὴν καὶ πλαττομένην ὑπὸ φθορῶντων ἄλλους κυρίου ἰδιοκτικῆς καὶ καταδιωκόντων μέγχι θανάτου αὐτοῦ. Ἴνα παραλειφθῶσιν αἱ ἀπειροπληθεῖς καὶ πολυεῖδεις καὶ πολύτροποι καταδρομαὶ τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, ὑπὸ τε χριστιανῶν καὶ μὴ, ὑπεκινήθη ἀπὸ τῆς ὑποφαινομένης αὐτῆς εὐδωσέως τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, ὑπὸ τῆς ἀνθελληνικῆς καὶ ἀντιχριστιανικῆς πολιτικῆς, καὶ αὐτῆ ἡ ἐπιστήμη, ἂν πρεπῆ νὰ νοῆται καὶ καλῆται ἢ ἐν γνώσει καὶ ἀπὸ χαμαιζήλου σκοποῦ ὀρωμένη διαστροφή καὶ δὴ τῶν ἱερωτέρων πραγμάτων ἐπιστήμη, κατὰ τῆς λαμπροτέρας τοῦ Δημιουργοῦ πλάσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Παρέστη εἰς τὸ μέσον δι' αὐτῆς ὁ ἐκ τοῦ μεγέθους τοῦ θρασέος τολμήματος περίπυστος Βαυαρὸς Φαλμεράϋερ, κηρύττων διὰ τῆς ἱστορίας τοῦ Μωρέως (Geschichte von Morea) ἢ μᾶλλον δογματίζων οὐδὲν πλέον οὐδὲν ἔλαττον ἢ ὅτι οὐδὲ ρανὶς αἵματος ἑλληνικοῦ ὑπελείφθη ἐκ τῶν σλαυικῶν ἐπελάσεων καὶ ἐποικίσεων, πάντες τουτέστιν οἱ Ἕλληνες τοῦ καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ τσαύτας ἑκατονταετηρίδας ἀκμάσαντος, παλαίαντος καὶ δρᾶσαντος Ἑλληνισμοῦ κατεσφάγησαν ἠθῶν καὶ ἐξηφανίσθησαν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. Καὶ ναὶ μὲν ἕτεροι ἀληθεῖς καὶ εἰλικρινεῖς ἐν ἐπιστήμῃ ἀγωνισαί, εἰς ὁ χρηστός καὶ δίκαιος τοῦ Βαυαροῦ ὁμογενῆς Ζυγκάιζεν, ἀντεπεξῆλθον ἐρρωμένως καὶ ἄριστα καὶ ἄρδην ἀνεσεύασαν τὰ μοχθηρὰ ταῦτα κηρύγματα καταδειξάντες, ὅτι ὁ Ἑλληνισμὸς ἐν διαρκεί συνέχειᾳ ὑποστάς τὰς κατὰ καιροὺς μόνον παραλλήλως πρὸς ἐνὸς ζῶου ὀργανικὸν σῶμα φυσικὰς παθήσεις ὑφίσταται διηνεκῶς καὶ δρᾶ, ἀλλ' ὁ ριφθεὶς ἐκεῖνος σπόρος οὐδὲν ἦττον εἰς γῆν ἀγαθὴν πεσὼν, τὴν τῶν Σλαυικῶν καὶ Αὐστροουγγρικῶν πρακτόρων, καὶ πολυτρόπως καλλιεργηθεὶς καὶ ἐπιμεληθεὶς, ἀπήνεγκε τὸ γνωστὸν ἀπότοκον, περὶ τὸ ὅποιον τόσῳ καὶ τοσοῦτὸ ἀμιλλῶνται τίς νὰ ἐκθρέψῃ αὐτὸ καὶ εἰς ὕψος δυσθεώρητον ἀναγάγῃ. Τίς δὲν ἐνθυμεῖται πόσα προσπάθειαι συστηματικαί, πόσας δαπάναι ἀδραὶ κατεβλήθησαν μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον πρὸς ταχέαν καὶ εὐρωστον ἀναδρομὴν τοῦ φυτευθέντος πολυτίμου δένδρου; Τίς δὲν ἔχει ὑπ' ὄψει ὅτε μὲν τὰς θωπείας καὶ περιποιήσεις τῶν Πανσλαυιστικῶν, καὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς τῶν Οὐγγρομαγαυαρικῶν, ὅτε δὲ τὰς ἐνεργείας καὶ ἀξιώσεις καὶ αὐτῶν ἐτι τῶν Ρουμουνικῶν, ἄλλων πάλιν τούτων παραδέξων ἢ μᾶλλον ἀστείων ἀπαιτητῶν, προπαγαυανδῶν πολιτικῶν τε καὶ θρησκευτικῶν;

Ἴνα ὁμῶς κηρύττωνται πόλεμοι καὶ συγκροτῶνται μάχαι, ἀπαιτοῦνται φυσικῶς

δύο ἀντίπαλοι στρατοί, δύο ἀντιμέτωποι πολέμιοι, οὐδεὶς δ' ἐνταῦθα δύναται νὰ ἀρνηθῆ, ὅτι ὁ ἕτερος τῶν πολεμίων ἦτο πάντοτε οὐχὶ κυρίως ὁ Τουρκισμὸς, ἀλλ' ὁ Ἑλληνισμὸς, κατὰ τοῦ ὁποίου ἐκίνησαν τὴν πτέρναν πάντα ἀλληλοδιαδόχως τὰ χριστιανικὰ ἔθνη, μὴδ' αὐτῶν τῶν Ἰταλῶν ἐξαιρουμένων! Τίς τρανοτέρᾳ ἀπόδειξις τῆς ἐσπεῖ ὑπάρξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτοῦ λυσοωδῶν ἐπιθέσεων καὶ ἀγῶνων; Συνομολογεῖται συνθήκη σπουδαιότητη, ἐνῶ δὲ μετ' οὐ πολὺ πλὴν ἄλλων πολλῶν καταπατεῖται αὕτη θρασέως καὶ γίνεται λεία Μυσῶν ἢ Ἀνατολικῆς Ρωμανίας, ἐν τούτοις περισυλλέγεται κατὰ πρωτοφανῆ τρόπον στόλος ἐκ πάντων σχεδὸν τῶν χριστιανικῶν καὶ πεπολιτισμένων ἔθνῶν, ὑπὸ τὸν ὄγκον τοῦ ὁποίου στένει αὐτῆ ἡ ὑδρόγειος, προελαύνων δ' ἐκ Κρήτης, ἦν αὐτὴν πρῶτον καὶ αὐθὶς ἐδέσμευσεν ἐπέρχεται καὶ λέγει ἀπειλητικῶς καὶ ἐπιτακτικῶς εἰς τὴν ἐλευθέραν μοῖραν τοῦ Ἑλληνισμοῦ: «κοιμήθητι τὸν αἰώνιον ὕπνον, ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν δίκαια Ἑλληνισμοῦ, αὐτὰ ἀνήκουσιν εἰς τὸν πανευγενῆ Βουλγαρισμόν, ὁ ὅποιος δύναται ἐκ τε τῆς λαμπρᾶς καταγωγῆς του καὶ τῶν ἐκτάκτων πρὸς τὸ ἀνθρώπινον εὐεργεσιῶν του νὰ διαπράττῃ πᾶν ὅ,τι βούλεται. Ἄλλως ποιούσα πάραυτα καταστρέφεται. Τίς δὲ πρωτοστατεῖ ἐν τούτοις τοῖς ὀργίοις; Ἡ Ἀγγλία, τοῦ φιλελευτέρου καὶ ἐπιφανεστάτου Γλάδστονος ὑπουργοῦντος! Τίς δὲ ἔπεται ὀρχουμένη ἐμμανῶς; Ἡ Ἰταλία τοῦ ἀπελευθερωθέντος Ροβιλλάν, διότι περὶ τῆς εὐεργετικῆς Αὐστροουγγαρίας καὶ τῆς καισαρικῆς Γερμανίας οὐδὲν δικαιούμεθα νὰ εἰπώμεν, διότι καρδίαν ἀνθρωπίνην οὐδεὶς δικάιοιται νὰ ἀπαιτῆ παρὰ ψυχροῦ μαρμαροῦ. Δὲν διέλειπε δὲ συνεπινεύουσα καὶ ἡ Ρωσία, ἡ ὅποια ἂν καὶ κεχλωμένη κατὰ τῆς Βαττεμπεργεῖου Βουλγαρίας, ἐν τούτοις χαίρει ἐκ μυχιῶν καρδίας ἐπὶ τῇ τσαούτῃ ὑποστηρίζει οὐχὶ τοῦ Τουρκισμοῦ, ἀλλὰ τοῦ Βουλγαρισμοῦ, ὁ ὅποιος εἶνε αὐτῆς κυρίως δημιούργημα καὶ τάχιον ἢ βράδιον ἐπιπίπτων θὰ περιέλθῃ ὅπωςδὴποτε, ὡς τὸ σῆμα ἐπὶ τὸ μύλο, εἰς τὸν ἀχανῆ αὐτῆς κόλπον.

Οὐ μόνον δὲ οὐδὲ κατὰ κεραιᾶν ἐμειώθη ἔκτοτε ὁ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ διωγμὸς οὗτος, διότι βλέπουσιν, ὅτι ἀντέχει ἐκ τῆς θείας αὐτοῦ φύσεως, ἀλλὰ καὶ δεινῶς ἐπεσοδρύνθη. Ἡ εἴπερ τίς καὶ ἄλλη ὑπὸ τὴν ὑψηλίον δικαιουμένη νὰ τύχῃ ἐλευθερίας καὶ ἐθνικῆς ἀποκαταστάσεως χώρα, ἡ Κρήτη, ἐξαιτησαμένη πρὸ ἔτους καὶ ἐπέκεινα μεταρρυθμιστικὰς μόνον τινὰς βελτιώσεις, οὐ μόνον ἀφηρέθη τὰς κατὰ τὸ 23 ἄρθρον τῆς τελευταίας ἐν Βερολίῳ συνθήκης προνομίας ὑπὸ τῆς Πύλης, τυχούσης προσφόρου εὐκαιρίας τῆς ἀπὸ τῆς τετραπλῆς συμμαχίας ἀπολύτου εὐνοίας, ἀλλὰ καὶ ἐξηνδραποδίσθη

— Τί εύτυχισμένη!... Μά, ίσως, δέν τούς έγραψεν αυτός... ίσως τούς έγραψεν έκείνος ό στιχουργός που κάθεται 'ς τό μεγάλο δρόμο...

— Τί κάθεται και λές!... Νά μή ξημερωθώ — ό ίδιος τούς έγραψεν!... "Ό,τι στίχους θέλεις ήμπορεί να σου γράψω. "Αχ, τί στίχοι!... "Εγώ μάλιστα τούς έγραφα εις τό βιβλιαράκι μου... Αί, άς μή σε τυραννώ περισσότερο, διάβασε.

Μεταξύ εκατόν κορασιών έν Πετρούπολει, μόλις εις τρεις-τέσσαρας εύρίσκεται τις λευκώματα ή, έν γένει, βιβλιάρια, έχοντα άποκλειστικούς σκοπόν τήν άπεικόνισιν των τυφεριών αισθημάτων. Παντοειδείς αισθηματικά επίστολοι, τυφεραί ήμιζομολογήσεις και φιλογεροί της καρδιάς στεναγμοί έν πεζώ ή έμμέτρως, κατά προτίμησιν έν ειδει άκροστιχίδων — πάντα ταύτα έχούονται υπό τών κ.κ. καβαλλιέρων — δημοσίων ύπαλλήλων, ώς επί τό πλείστον, ή επί προχείρωσ έρραμένων, έκ χάρτου του τμήματος εις ό άνήκουσι, μικρών τετραδίων ή έντός βιβλιαρίων έχόντων οικιακήν τινα σημασίαν. "Ως έκ τούτου και ή δεσποινίς Κόντσικωφ λαμβάνει τό Βιβλίον Μαγειρικής της συγγραφείως κ. "Αβδέγεβ και αναδιφεί αυτό μετά ζήλου.

— Νά, έδώ κάπου είνε... λέγει άνυπομόνως στρέφουσα τάς σελίδας.

— Μά κάμε γρήγορα! Δέν ξεύρεις πόσο επίθυμώ να τούς διαβάσω!... παροτρύνει ή δεσποινίς Ποβεγούντσικωφ.

— Μή βιάζεσαι, ψυχίτσα μου... "Εγώ ξεύρω, που είνε σ' εκείνη τή σελίδα που λέγει για τό γουρουνόπουλο με σάλτσα, κατά τον τρόπον της κυρίας Νικήτην...

— "Α, όχι δά και σ'!... έγω ένθυμούμαι πως σ' αυτή τή σελίδα, ό Κολέτσκη σου έχει ζωγραφίστη τριαντάφυλλο, και μία χωριατοπούλα "Ελβετή με τό ψάβινο καπέλο που άρμέγει τήν άγελάδα...

— "Α, όχι, δέν είν' εκεί!... Μήπως είν' έδώ!...

"Η δεσποινίς Κόντσικωφ λαμβάνει τό ασημειωμάτιον διά τά άσπρόρρουχα και, ταχίως έκτυλίζεσασ αυτό, ανακρίζει:

— Νά τους, να τους οι στίχοι!

— Διάβασε!... "Όχι, όχι... Δόσε μου, έγω τούς διαβάσω!...

"Η δεσποινίς Ποβεγούντσικωφ, μόλις δύνανται να τούς αναγνώση:

"Εξη πόκαμισα, δύο σεντόνια δύο πεσκήρια, δύο πανταλόνια...

— "Α, όχι!... Παρακάτω... Δός μου τό 'δώ!... Νά αυτοί οι στίχοι:

Νά σου πω δέν ειμπορώ τί έχει μέσα ή καρδιά μου, σαν βάρβαρος είνε θαρρό και μου κενεί τά σωτικά μου.

— "Αχ, αυτό είνε για τήν καρδιά! Μ' αυτό θέλει να 'π' πώς χτυπά ή καρδιά του!... αναφανεί ή δεσποινίς Ποβεγούντσικωφ.

— "Αλλά δέν πρέπει να τούς έχει κάμη έκείνος... ή τούς διάβασε και τούς έμαθε ή κανένας ποιητής τούς έκαμε...

— "Ο ίδιος, σου λέγω, ό ίδιος!...

— Καλότυχ!... Και δέν έμειναν πειρά παρά πέντε 'μέραις ως τό γάμο!...

— Μ' άγαπάς φοβερά!...

— Και συ ακόμη περισσότερο...

— "Ακούς εκεί!... τέτοιος εύμορφος, κάλος, με αίσθημα... "Αφησε πειρά τήν εύμορφιά του!... Τί μάτια, τί στόμα, τί μύτη, τί μαλλιά!... Δέν κοιμούμαι όλη νύχτα 'να τόν συλλογιζόμαι!... "Εκείνος ό βλάκας ό Σθηστούλκη, ήθελε να του κάμη χαλάστραϊ!... Χα, χα, χά!... Καλέ για 'δέ που θ' αλλάξω 'γω τή ψυχή μου, τό Γεγώρουσκά μου (Γεωργάκη) με όποιον και νάνε!... Νά ξεύρεις πόσα δάκρυα έχουσα που ό πατέρας μου δέν ήθελε να μου γράψη τό μεγάλο στρώμα με τά φτερά!...

— Και τά σαμοβάρια;... Και τά δυό σαμοβάρια σου τά δίνει;

— "Ακούς εκεί!... Και δυό καφεδόμπρικα.

"Αχ, χυσιέ μου Γεγώρουσκα!... πότε θα περάσουν αυτάς ή πέντε 'μέραις!...

— "Εγε ύπομονή, θα περάσουν τή καθουσαζέ ή δεσποινίς Ποβεγούντσικωφ.

"Αλλ' ή δεσποινίς Κόντσικωφ δέν καταπραύνεται εύκόλως. Αί άνυπόφοροι πέντε ήμέραι, αί ύπολειπόμεναι μέχρι της έναγωνίως άναμενομένης ένώσεώς της μετά του προσφιλοϋ Γεγώρουσκα δέν τη δίδουν ήσυχίαν. Δυσανασχετεί προς στιγμήν, όνειροπολεί περί της εύδαίμονος μετά του Γεγώρουσκα ζωής, και άδιαλείπτως φιλεί τήν εικόνα του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

(Παρά τό κυλικείον ξενοδοχείου).

— "Αχ, Βάσο, έχασα τήν ύπομονή μου!... λέγει νεαρός ύπάλληλος, μετ' άδημονίας ύποβασταζών τήν κεφαλήν του και μετά μείζονος θλίψεως θεώμενος τούς έν τω μεγάλω δρόμω διαβάτας.

— "Ελα δά και συ πάλι Γεγώρουσκα!... Τί μήπως έχεις βουνά να περάσης; — Πέντε μόνον ήμέραι έμειναν. Πιέ τό ταξί σου.

— Δέν λέγω γιαυτό, Βάσο!... Ξεύρεις, καυμένη πόσο τήν αγαπώ!...

— Τό ξεύρω πως τήν αγαπάς, μά έχει και λιγάκι ύπομονή. Τώρα πειρά δέν έχεις και κανένα να σου διαφιλονικήση τήν Μάσσα σου. Και συ τήν αγαπάς και εκείνη σ' αγαπά; ώστε... ήμπορούμε τώρα να πιούμε μιά. Δόσετέ μας έδώ ακόμη από ένα ποτηράκι.

— Τί θα κάμη ένα ποτηράκι; προτείνει ό ξενοδόχος: "Ο Γεγώρ Πανταλέιτς για ταίς χαραίς του δέν είνε κρίμα άν βίλη και μιά μοπιλιτσα...

— Αί, καλλά, φερε τήνλοιπόν.

Μετά παρέλευσιν ένός τετάρτου της ώρας ή φιάλη τοςούτον ένενώθη, και εύρίσκετο εις τοιαύτην θλιβεράν κατάστασιν, ώστε και ό ρωμαλεώτερος των ανθρώπων — και αυτός ακόμη ό "Ηρακλής — δέν θα ήδύνατο να άποστάξη έξ αυτής ούδε μίαν κών σταγόνα. "Η κατάστασις του Γεγώρουσκα από της θλιβερώσ σκοτεινής, περιήλθεν εις τήν λυσσώδως — ένθουσιαστικην.

— Ποίος;... ό Σθηστούλκη;... ώρύεται, πλήττων διά της πυγμής τήν μηδόλως πταίσασαν τράπεζαν. "Ενας βρωμιάρης έκεί Σθηστούλκη, ένόμισε... ένόμισε πως θα μου πάρη τή Μάσσα μου!... Τό γομάρι!...

— Πειό σιγά. Είνε μέσα 'ς τό μπυλιάρδο. παρητήρησεν ό ξενοδόχος.

— Ποίος είνε 'ς τό μπυλιάρδο;... αί;...

— "Εκείνος: ό κύριος Σθηστούλκη.

— "Α!... έδώ είνε; "Εδώ; — τόσω τώ καλύτερον!... Τώρα να του δείξω 'γω του μασαρά.

— Πάμε Βάσο...

"Ο Γεγώρουσκας μετά τοςούτης όρμηής ήθέλησε να ριθθί εις τήν αίθουσαν του σφαιριστηρίου, όπου, ως έφρατάζετο εύρίσκετο ό αντίπαλός του, ώστε ό ξενοδόχος μετά του ύπερέτου ήνωμένοι, μόλις κατορθούσι να καταπραύνωσι και κρατήσωσιν αυτόν εις τήν θέσιν του.

— "Ησύχασε, Γεγώρουσκα!... "Ας τόν να πάει 'ς τό διάβολο!... λέγει ό φίλος του.

— "Όχι, Βάσο... "Ενώσθη 'ζώ — κανένας δέν θα μου πάρη τή Μάσσα.

— Αί, δέν σου τήν πέρνει δά και κανένας... και δέν μπορεί να τήν πάρη...

— "Α!... Δέ 'μπορεί;... Και ό Γεγώρουσκας έμειδιάσε θριαμβευτικώς.

— Δέ 'μπορεί;... Και βέβαια, δέ 'μπορεί... Σ' αγαπάς, Βάσο;

— Σ' ό ίδιος τό ξέρεις αυτό.

— Αί, καλλά, τό ξεύρω: Σ' θα με στεφανώσης;...

— Τό ξεύρεις ό ίδιος. Δέ θα σου τό λέγω κάθε λίγο και λιγάκι.

— Λοιπόν, σου λέγω πως τήν αγαπώ... τή Μάσσα μου...

"Ο Γεγώρουσκας ύποστηρίζει διά των χειρών τήν κεφαλήν του και κλαίει.

— Φθάνει, Γεγώρουσκα, τόν παρηγορεί ό φίλος του.

— "Όχι, Βάσο, δέν 'μπορώ... Πέντε 'μέραις να υπερένω ακόμη... Τήν αγαπώ... Σ' δε ξεύρεις τί άγγελος είνε...

— Πιέ λοιπόν τό ταξί σου, Γεγώρουσκα!

"Ωχ' αδελφέ και συ με τή στενοχώρια σου... γιατί κλαίεις τώρα;

— Κλαίω, γιατί τήν αγαπώ... Ξέρεις ή Καζιάφκη; — πόσα μου 'καμε να τήν πάρω, — μά έγω — δέ βαργέσαι! Σ' άν τή Μάσσα μου — καμμιά 'ς τόν κόσμο... Τί είν' αυτή ή Καζιάφκη! Τρού!...

— Πιέ δά, πιέ τό ταξί σου!... Πρέπει, φιλε μου να δυναμώσης — συ όλη νύχτα δέν κοιμάσαι, Γεγώρουσκα.

— Δέ 'μπορώ να κοιμηθώ — όλο και τή Μάσσα μου συλλογιέμαι... "Ο πατέρας της ήθελε να μή της δώση τό φτερένιο μεγάλο στρώμα — άς πάη στό διάβολο για στρώμα!...

Τί να τό κάμη 'γω τό στρώμα;... "Εγώ αγαπώ τή Μάσσα... έμένα μού'γραψε στίχους ένας ποιητής γι' αυτήν...

— "Ελα λοιπόν τώρα, Γεγώρουσκα μήν κλαίει, κυττάξ ή ό κόσμο...

— Δέν πά να κυττάξ!... "Αχ, Μασάκι μου!

"Ο Γεγώρουσκας εξάγει έκ του θυλακίου του τεμάχιον χάρτου της ύπηρεσίας, τό έκτυλίσει μετά προσοχής, λαμβάνει φωτογραφικήν εικόνα και τήν άπατάζεται τοςούτον ήχηρως, ώστε ήππος τις αγοράϊας άμάξης παρα τό παράθυρον ιστάμενος έκινήθη της θέσεώς του.

— "Αχ, ψυχίτσα μου... Τί χείλη, τί 'μάτια, τί στοματάκι... προφέρει, λημονήσας τούς πάντας και έαυτόν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Παρά τήν οικιακήν έστίαν, μετά δυό μήνας.

Εις τό άκρον της όδοϋ Πλουτάλωφ, ύπάρχει μικρόν οικημα, άποτελούμενον έξ ένός και μόνου, μετρίου μεγέθους δωματίου. "Αληθώς, τό οικημα δέν ήτο άρκούντως μέγα, συνενέτηρον όμως έν έαυτώ όλας τάς εύκολίας, όσας δύναται τις να απαιτήση παρά οικηματος οϊουδήποτε ύπαλλήλου. "Εν αυτώ ύπήρχε και ρωσική θερμάστρα, έν ή να ψήση τις και χήνα μετά λαχάνων και πλακούντια, ύπήρχε και κρεμάστρα διά τό έπανωφόριον και τόν μανδύαν, και κλίνη διά δυό πρόσωπα, και ό,τι ζητήτης, που λέγουν.

Είνε όγδόν ώρα χειμερινής πρωϊας. "Επί της διπλής στρωμνής εξηπλωμένη, έν άφελειά κείται νεαρά γυνή. Εις δέ τήν γωνίαν του δωματίου επί μικρού παλαιού ανακλίντρον, κάθεται καπνίζων τήν πίπαν του νεαρός ύπάλληλος.

— Τί κοιμάσαι, μαωρή! προφέρει επί τέλους.

"Η γυνή άνοίγει τούς όφθαλμούς.

— Σώπα, χαμένε, να μή σου σπάσω τά δόντια...

— "Εγώ θα σου 'τά σπάσω!... τά δικά σου φύλαγε!...

— "Α, γομάρι!... Πώς έκαμα και πήρα άντρα ένα τέτοιο μασκαρά! Φαί δέ φέρνει, και θέλει να μάς προστάξη; Είχα 'γω γαμπρούς — όχι σαν τή μούρη σου, συχαμένε!...

Χίλιαϊς φοραίς ό Σθηστούλκη είνε καλλίτερος από σένα. Εικοσιτρια ρουβλια πέρνει!...

— Ψέμματα λές — εικοσιδυό και έβδομηνταένα καπικά!...

— "Όλο τό ίδιο είνε και συ όλο 'ς τά δεκαεφτά κάθεται, Σατανά!...

— Ψέμματα λές! Δεκαεφτά ρουβλια και εξηντατρια καπικά πέρνω, κούτσουρο! Είχα έγω νύφαις... όχι σαν τά μούτρά σου!... "Η Κοζάρκη τούλάχιστον καθώς πρέπει κορίτσι!...

— "Α, μούτρο — μούτρο!... Και ποιά ήτανε έκείνη που θάπερνε τέτοιο φόβητρο σαν και σένα.

— Κύτταξ τά μούτρά σου, στρίγγλα! είδες έκεί μούρη!... Τό στόμα της — σαν πόρτα του Βασιλικού κταύλου! "Εκατσε 'ς

Η ΤΟΥΡΚΟΜΑΝΑ ΚΟΡΗ

(Άσμα Τουρκικόν)

Κόρη

"Ερήμαξα τό σπίτι μου τό πατρικό για 'σένα' Χρυσάρι επήρα κ' έτρεξα 'στό πλάγι σου να ζήσω, Πλήν έστρεψα σαν έφραγα τά μάτια δακρυσμένα Και τό είδ' ακόμη και φορά για πάντα πριν τ' άφίσω... 'Στη σελ' άντίβα κι' αστραπή. "Εμπρός, γλυκέ μου Μπέη!

Μπέης

Θερά τό μάθ' ή μάνα μου σαν φύγω και θα κλαίη' Θα στείλη ό πατέρας μου "Ατλήδες να μάς φθάσουν, "Όπου κι' αν εύρισκόμεθα, σε κάμπους και σε όρη Και θα μάς πάρουν τή ζωή τήν ώρα που μάς πιάσουν! Να φύγω μη μου ξαγαλές των Τουρκομάνων κόρη.

Κόρη

Κ' ή μάνα κι' ό πατέρας σου άς μάθουν τή φυγή μας. "Ας στείλη "Ατλήδες: ούτε καν τούς σκέπτει' ή καρδιά μου. Χίλιοι κι' ακόμη πειό πολλοί αν εινε οι έχθροί μας, Θα τούς νικήσω, Μπέη μου, με μόνο μιά ματιά μου...

Μπέης

Δέν έχει σέλα τ' άτι μου και πέταλα δέν έχει Κριθάρι ούτε μιάς νυχτιάς κι' άδύνατα θα τρέξη... Φύγε να έλθω δέν 'μπορώ 'στη ξερητιά μαζό σου, Τών Τουρκομάνων γιασεμί, όρη του Παραδείσου!

1 "Εκ πεζής εις τό "Ελληνικόν μεταφράσεως.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΕΔΙΣΩΝ

(κατά τόν L. Figuier)

(Συνέχεια)

Μη δυνάμενος να έργασθη διά των χειρών, ό νέος ήρξατο να έργάζηται διά των όφθαλμών εις έκαστον μεταφορικόν σταθμόν σπουδαιότητος τινος, εισήρχετο εις τά μηχανουργεία, τά τυπογραφεία και τηλεγραφεία, ένθα πωλών έφημερίδας ή άλλα είδη

του έμπορίου του, έθεώρει. Εξήταζεν, έλάμβανε πληροφορίας και μαθήματα επί παντός, ό,τι έβλεπεν.

"Ο σιδηρόδρομος έσταμάτα ώρας τινας εις τήν πόλιν Ντετρούά. ό δέ Θωμάς άμείσως έσπευδεν εις τήν βιβλιοθήκη. "Επέβαλε εις έαυτόν ν' αναγνώση πάντα τά συγγράμματα. "Επι τούτω ήρξατο να αναγνώσκη άπ' αρχής μέχρι τέλους τά συγγράμματα τά περιλαμβανόμενα έν έκαστῃ θήκη. Εύτυχώς, ό βιβλιοφύλαξ, έκπλαγείς

τήν άκρα του κρεβατιού και κουνεί τό πόδι της!...

— Κύτταξ' έδώ να μήν πιάσω τήν παντόφλα!...

— Σκάσε!... αν πιάσω τό 'πόδημα και σ' αρχίσω — αί!... Είδες τήν; εξέπλεξε της πλείουδαις της κ' είνε σα διάβολος!

— Σκάσε διάβολε! δυό μήνες τώρα τυραννιέμαι με σένα μ' ένα διάβολο!

— "Ο διάβολος σ' έσπρωξε κοντά μου; Δέν έπερνα τήν Κοζιάφκη, που ήτανε τούλάχιστου καθώς πρέπει κορίτσι!...

— Και σένα ό διάβολος σ' έσπρωξε 'ς τόν πατέρα μου; Δέν έπερνα τόν Σθηστούλκη! εικοσιτρια ρουβλια πέρνει και δέν είνε και σαν τή μούρη σου.

— Σκάσε, μαϊμού!...

— Τι — ί — ί!... Πού είν' ή παντόφλα μου;...

— Μαϊμού!...!

— Τι — ί — ί! Τό 'πόδημα θέλεις;

— Τσάφ!...

— Τσάφ!...

("Εκ του Ρωσικού)

A. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

A. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

των παλαιών δοχείων και των μεταλλικών τεμαχίων, άτινα συνέλεγεν εν τή άποθήκη του μεταπωλητού.

Ο οικος του πατρός του άπέχε του σταθμού περί τά είκοσι λεπτά της ώρας. Συμφάνως προς τό Άγγλικόν ρητόν: ο χρόνος είνε χρήσιμα. ήθέλησε να κερδίση τά είκοσι ταύτα λεπτά. Προς τούτο, ήγειρε πρό του οικου του πατρός του, έναντι της οδού, μέγαν σωρὸν άμμου, καθ' ήν δε στιγμην ο έρμος διήρχετο ολόταως, έρρίπτετο εκ της σκυεαγωγού άμάξης. Το μέσον τούτο του κατέρχεσθαι του σιδηροδρόμου, μη όν έφικτόν τους πάσι, δύναται να δώση ιδέαν τινά της εύκυνσίας και του θάρρους του γιάρκη μας.

Ημέραν τινά έδωκε δείγμα συγκινητικών της άφοβίας και της καλοκάγαθίας του. Άνέμεινε τον έιρμόν επί της κρηπίδος του σταθμού του Πόρτ-Κλεμάντ, ότε είδεν έγγυς αυτού, εις είκοσι μέτρων άπόστασιν άπο της μηχανής, ήτις ήρχετο εν πλήρει ταχύτητι, παιδίον μικρόν, παίζον επί των ράβδων. Χωρίς να σκεφθή, και ως εξ ένστίκτου, έπίδησεν, έλαθε τό μικρόν, διήλθε τάς ράβδους ως πτηνόν, κρατών εις τούς βραχιόνάς του τό ός εκ θαύματος διασωθέν παιδίον. Το έμβολον της μηχανής τούς έπέψασε, χωρίς να τούς πλήξη.

Ο πατήρ του παιδίου ήτο ο σταθμάρχης του Πόρτ-Κλεμάντ.

Προς άμοιβήν, έδίδαξε τον σωτήρα του τέκνου του τον χειρισμόν του ήλεκτρικού τηλεγράφου και τό λεξιλόγιον αυτού.

Ο Έδισων ήτο νέος πρακτικός, έτοιμος να έπωφεληθή παντός, ό,τι έφαινετο αυτώ χρήσιμον. Έξακολουθών τό έπάγγελμα του έφημεριδοπώλου εν τω σιδηροδρόμω, εξήσκει, παράδειγμα έχων τον πατέρα του και διάφορα έπαγγέλματα, μέχρι και του του ύποδηματοποιού, μιμούμενος ως προς τούτο τον διάσημον Σουηδόν βοτανικόν Λινναϊόν, όστις κατά τινας των βιογράφων του, νέος ών, χειρίζετο τό τρυπητήριον των ύποδηματοποιών.

Άλλ εις ουδέν έπάγγελμα εύδοκιμήσας... έδοκίμασε τό του έφημεριδογράφου. Εύρισκόμενος ήμέραν τινά εις τή γραφεία της Έφημεριδος της πόλεως Ντετρού, παρέτήρησε πωλούμενα τυπογραφικά στοιχεία έφθαρμένα, προερχόμενα εκ της έφημεριδος. Ηγόρασαν άντί τινων δολλαρίων, τά άχρηστα ταύτα στοιχεία, έπρομηθεύθη, επί τή αυτή τιμή, τά παρακόλουθα και τό ύλικόν στοιχειώδους τινός τυπογραφείου, και μετέφερε τά πάντα εν τή σκυεαγωγού άμάξη, ήτις ήτο πάντοτε τό κέντρον των έργασιών του.

Ημέρας τινάς μετά ταύτα έδημοσίευσε προς χρήσιν των έπιβατών του σιδηροδρόμου, έφημεριδα ήν εκάλεσε The grand Trunk Herald, και ής ήτο ο διεθυντής, ο συντάκτης, ο διορθωτής, ο πιεστής, ο διπλωτής και ο πωλητής. Τά εν τή έφημεριδι ταύτη περιεχόμενα νέα ήσαν νοπότατα, ως όντα ύγρα έτι εκ της τυπογραφικής μελάνης της σκυεαγωγού άμάξης.

Τό παράδοξον του πράγματος προσείλκυσε την κοινήν προσοχήν. Ο Χρόνος του Λονδίνου άνέγραψε τούτο ως μίαν των παραδο-

ξοτέρων δηλώσεων του έμπείρου πνεύματος των Άμερικανών του Βορρά.

Ένθαρρυνθείς εκ της πρώτης ταύτης έπιτυχίας, ο κινητός τυπογράφος μας ήρξατο δημοσιεύων φύλλον τι, ουχι πλέον κινητόν, άλλα καθιστικόν. Έν άλλαις λέξεισιν, ίδρυσε έφημεριδα, ήν συνέθετε και έδημοσίευεν εν Πόρτ-Όδρόν. Η έφημερις αυτη, καλουμένη Παύλος ο Αδιάκριτος (Paul Pry) κατεγίνετο εις την περισυλλογήν των φλυαριών και των σκανδάλων της ήμέρας. Πάς παρουσιαζόμενος συντάκτης ήτο εύπροσδεκτος, επί τω όρω να μην πληρώνηται, τούθ' όπερ έπέτρπε τω Paul Pry να μη μεριμνά πολύ περί των προσώπων, να δικαιοί δε και τον τίτλον του, ένεκα των παντοειδών άδικησιών περι του ιδιωτικού βίου των άνδρών, και της κριτικής των θεσμών και των πραγμάτων.

Κάτοικός τις του Πόρτ-Όδρόν, πλέον των άλλων εν τω άδιακρίτω τούτω φύλλω σατυρισθείς, ώργισθη και εξεδικήθη διά τε τάς κατ' αυτού και των άλλων εκτοξευθείσας ύπό του Paul Pry λοιδικρίας. Συναντήσας ήμέραν τινά τον Έδισων επί της άποβλήρας του λιμένος, και συλλαβών αυτόν εκ των ποδών τον έρριψεν εις τό ύδωρ.

Εύτυχώς ο Έδισων έγνωρίζε να κολυμβή. Εσώθη μόν αυτός, επήντη όμως ή έφημερις.

Άηδίασας ένεκα του άκουσίου τούτου λουτρού, τό έφημεριδογραφικόν έπάγγελμα, ο Έδισων έστρεψε την προσοχήν του εις σπουδαιότεραν ένασχόλησιν. Είπομεν, ότι ο σταθμάρχης, ούτινος διέσωσε τό τέκνον διά της άφοβίας του, τω έδίδαξε προς άμοιβήν του θάρρους του, τό λεξιλόγιον του ήλεκτρικού τηλεγράφου. Ο Έδισων εξήγησε θέσιν τινά εν τοις τηλεγραφικοις γραφείοις του σιδηροδρόμου.

Δέν υπήρχε κενή ή θέσις τις υπαλλήλου διά την νυκτερινήν έργασίαν. Ο Έδισων την έδέχθη.

Ούτω εισήλθεν εις στάδιον σύμφωνον προς την εύφυϊν του και εις ό αϊ όλίγοι έπιστημονικαί γνώσεις, άς εκτήσατο ήδύνατο να εφαρμοσώσιν.

Δέν είνε ανάγκη να είπωμεν, ότι ή μαθητεία του υπήρξεν ολιγοχρόνιος. Έν ολίγω χρόνω κατέστη διαχειριστής πρώτης τάξεως, μέ μόνην την διαφοράν, ότι ήτο ο μάλλον μιμούμενος ύπό των υπαλλήλων. Πάντοτε καταγινόμενος εις προσωπικάς έργασίας, ζένας προς την ύπηρεσίαν του, παρημέλει συχνά τις την άποστολήν των τηλεγραφημάτων.

Διά τούτο συχνάκις μετετέθη από της Λουισβίλλ εις Κιγκινάτην, και από Κιγκινάτης εις Στράτφορ.

Εσπέραν τινά, ο διεθυντής των τηλεγράφων του Καναδά, γνωρίζων τά έλαττώματα του υπαλλήλου του, θέλων δε να είνε βέβαιος, ότι δέν θα έγκαταλείψη την θέσιν του, τον διέταξε να τηλεγραφη άνά πάσαν ήμισιαν ώραν, από της Στράτφορ εις τον έγγύς σταθμόν, την αυτήν λέξιν, άνευ ζημίας της νυκτερινής του ύπηρεσίας. Ο Έδισων διακινώσας τον σκοπόν του προϊσταμένου του, αυτοσχεδιάζει συσκευήν τινά, ήν ήγγίξεν άνά πάσαν ήμισιαν ώραν ο μέγας

ώροδεικτής του εκκρεμούς, και ήτις έτηλεγράφη αυτομάτως την προσδιορισθείσαν λέξιν.

Ο διεθυντής των τηλεγράφων, δέν έπεδοκίμασε την μηχανικήν ταύτην έπινοίαν και μετέθεσε τον εύφυϊστατον υπάλληλον εν έτέρω πόλει, τή Μέμφιδι.

Ταύτα συνέβαινον τω 1864. Έν Μέμφιδι τό πρώτον ο Έδισων κατέδειξε τό έφευρετικόν πνεύμα του. Εσκέφθη να μεταβίβαση συγχρόνως δύο τηλεγραφήματα εις δύο διαφόρους διευθύνσεις, διά του αυτού σύρματος. Την ήμέραν ή θαυμασία αυτη μεταβίβασις γίνεται άκόπως. Άλλ εν έτει 1864, ή ιδέα του μεταβίβασαι διά του αυτού τηλεγραφικού σύρματος δύο τηλεγραφήματα εις διαφόρους διευθύνσεις, θεωρείτο ως όνειρον διατεταραγμένου εγκέφαλου.

Διά τούτο και ο διεθυντής του τηλεγραφικού γραφείου, άκούσας τον Έδισων επεξηγούντα τό μεταβιβαστικόν αυτού σύστημα άφηκε να εξέλθη εκ των διοικητικών αυτού χειλέων ή φράσις: «Είσαι τρελός!»

Έν τούτοις εις των υπαλλήλων άκούσας τον Έδισων επεξηγούντα τά του μηχανήματος, δέν συνεμείβη την γνώμην του προϊσταμένου περί της διανοητικής καταστάσεως του συναδέλφου του. Διά τούτο δε ένωρίτατα, την επάυριον, έσπευσεν εις τό εν Μέμφιδι γραφείον των έφευρέσεων, όπως έγγράψη επ' ονόματί του και ως ιδίαν αυτού έφεύρεσιν την ύπό του Έδισων άνακοινωθείσαν.

Τούτο μαθών ο έφευρέτης μας, εκέκθη ότι πρέπει να είνε εις τό μέλλον έπιφυλακτικώτερος εις τάς ιδέας του.

Εσκέφθη να ίδρύση τηλεγραφικήν συγκοινωνίαν μεταξύ δύο σιδηροδρομικών έιρμών εν κινηθεί. Είνε τό πρόβλημα, όπερ ο Ιταλός μηχανικός Bonelli έλυσε, και έπινοηματοποίησε την 10 Μαΐου 1855, επί του από Τουρίνου εις Γενεύην σιδηροδρόμου, τον Νοέμβριον δε του αυτού έτους επί του από Παρισίων εις Σαιν-Κλύ σιδηροδρόμου, επί παρουσία του ύπουργού της γεωργίας και του έμπορίου, και του κ. Καβούρ, διά της συσκευής, ήν άπέκαλε σιδηροδρομικόν τηλεγραφον. Άλλ' ο Έδισων δέν εκέκτητο εισέτι εν τή ήλεκτρική τάς δυνάμεις του Bonelli. Επετρέπη αυτώ να εκτελέση τό πείραμά του μεταξύ δύο έιρμών διερχόμενων την γραμμήν της Μέμφιδος. Άλλ' έπειδή δέν είχαν έμπιστευθή εις ουδένα τό μυστικόν του μηχανήματος του, ή συσκευή του έτοποθετήθη άτελώς. Οι δύο έιρμοί συννητήθησαν, επήλθε δε σύγκρουσις, άνευ εύτυχώς σοβαρών συνεπειών.

Ο Έδισων μετά κόπου άπέφυγε την όργην του διεθυντού του σιδηροδρόμου, όστις έσχε την άφοσύνην να τον άκούση, δι' άπλής άπολύσεως της ύπηρεσίας.

Τό γεγονός έγνωσθη, οι δ' Άμερικανοί οι μη δυσχεραίνοντες διά τοιαύτας μικροσυγκρούσεις, ήρξατο λαμβάνοντες αυτόν ύπό σπουδαίαν έποψιν. Μήνας τινας μετά ταύτα, εκλήθη εις Νέα Υόρκην, υπό της οικονομολογικής εταιρίας Gola and stock, όπως έπισκευάση μηχανικόν τινα δείκτην της αξίας των χρωγράφων, μετακινήντα της θέ-

σεώς του. Ο Έδισων επεδιόρθωσεν άμέσως τούτον, συνάμα δε έπαρουσίασεν εις τον διεθυντήν της εταιρίας συσκευήν τινά υπ' αυτού έφευρεθείσαν, δι' ής άπετύπου επί πινακος, άνευ άπωλείας χρόνου, και τάς μικροτέρας μεταβολάς τάς έπερχόμενας επί των αξιών.

Αι κακάι ήμέραι παρήλθον' ή τύχη ήρξατο ύπομειδιώσα αυτώ. Η εταιρία της Αντικής τηλεγραφικής ένώσεως παρέλαβεν αυτόν ως μηχανικόν, επί άδρότατη άμοιβή. Άναγνωρίσαντες τά μηχανικά του προτερήματα, και την εύκολίαν του διά τάς έφευρέσεις, τω παρέιχον τά μέσα προς έφαρμογήν αυτών!

Ίδρυσαν χάριν αυτού εν Μένλο-Πάρκ, έγγυς της Νέας Υόρκης, λαμπρότατα δωρηγανισμένον χημείον, ήθεντο δ' ύπό τάς διαταγάς του σωρείαν βοηθών και υπαλλήλων άνεγνωρισμένης δεξιοτήτος, και άδρότατα άμειβομένων, άφέντες αυτόν να τούς διευθύνη όπως ήθελε.

Πλούσιος ήδη, άνεξάρτητος και εις τό άνθος της ηλικίας του, ο Έδισων ήδύνατο να άφιέρωση έαυτον ολόκληρος εις την έπιστήμην και την βιομηχανίαν. Τό κερδιζόμενον χροίμα, άφίερον προς παρασκευήν νέων έφευρέσεων.

Βεβουθισμένος εις τάς καθημερινάς αυτού έργασίας, ο Θωμάς Έδισων δέν ειχε σκεφθή περί γάμου, όταν έπισκεφθείς έργοστάσιόν τι εν Newark, εξεπλάγη εκ της ήδίας και χαριέσεως μορφής εργατριάς τινός. Έν μισθώ των μελετών και ύπολογισμών του, συχνάκις έπεφαινετο εν τή διανοίαν αυτού ή εικων της νέας Μαρίας Στίλβελ. Τό δραμα τούτο διήγειρεν εν τή καρδιά του αίσθημά τι ζένον αυτώ: ο έρωσ ώμίλει εις την νεότητά του' όταν έβεβαιώθη περί του εν αυτώ διεγεργθέντος αίσθηματος, μετέβη παρά τή νέα κόρη, και άνευ έρωτοτροπιών, τή έπρότεινε να την νυμφευθή.

Η Μαρία Στίλβελ εκπλαγέσασα εκ της αυτω διατυπωθείσης αίτήσεως, εκήτησε καιρόν να σκεφθή. Ο Έδισων τή παρεχώρησεν ουτω ήμέρας, και επανήλθεν εις την οικίαν του.

Της έβδομάδος παρελθούσης, ή Μαρία Στίλβελ ήραβωνίσθη τον Έδισων.

Οι γάμοι έγένοντο ολίγον μετά ταύτα. Εξεβλήθη της εκκλησίας, ο Έδισων ώδήγησε την νεαράν αυτού σύζυγον εν τω οικω του, κειμένω έγγυς των έργοστασιών του Μένλο-Πάρκ. Δείξασα εις αυτήν τάς μηχανάς κτλ. του εργαστηρίου μέρη, τή εξήγησε την άδειαν να την αφήση επί στιγμην, όπως τελειώση εν τω χημείω σπουδαίον τι πείραμα, ύποσχεθείς αυτή, ότι τάχιστα θα φθάση όπως παρακαθήση εις τό νυμφικόν δείπνον.

Ταύτα συνέβαινον περί την μεσημβρίαν. Ολόκληρος ή έσπέρα παρήλθεν, άλλ' ο γάμος δέν έφαινετο. Τό νυμφικόν δείπνον έτελειώσεν, άλλ' αυτός εισέτι δέν επανήλθε. Βεβουθισμένος εις τή πείραμά του, ειχε λημονήσει ότι ενυμφεύθη!

Τότε ή νυμφική συνοδεία, μετά της νυμφης επί κεφαλής, έκρουσε την θύραν του χη-

μείου, όπως ύπομνήση αυτώ ότι ύπάρχουσιν εν τω βίω εποχαί και στιγμαί, καθ' άς πρέπει να λημονή την χημείαν.

(Έπειτα τό τέλος)

A. K.

H ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ (Μυθιστορία)

Ο Καμουτζίν δέν ειχε συγχωρήση την Κλεοπάτραν έντελώς, ότι άπεποιήθη την χειρά του. Και αυτη ένεθυμείτο μετά μνησικακίας, ότι δέν την ειχε βοηθήση άρκούντως, ότε ήδύνατο να τό πράξη. Όστε και ται δέν ήσαν έχθροί, δέν ήγαπώντο μεγάλως.

Και όμως ή Κλεοπάτρα εξήσκει εισέτι επ' αυτού την έπιορήν, ήν πάσα γυνή άγαπήθεισα και μη άγαπήσασα, έχει επί του άπορριφθέντος έραστου της. Ο Καμουτζίν, όσάκις διήρχετο αυτη πλησίον του, εν τή πολυτελεί της περιβολής, ένθυμείτο την ήμέραν, καθ' ήν ειχε μεταβή εις τό πτωχόν οικημά της, να τή προσφέρει την χείρα του και την άρωγήν του. Είνε άληθές, ότι την ήγάπα μάλλον εν πνεύματι ή εν καρδιά, άλλ' όμως την ήγάπα, και πολλάκις βλέπων αυτην διερχομένην πλησίον του, ήσθάνθη την καρδίαν του σκιρτώσαν ύπό τό γελέεν πρόσχημα του γελωτοποιού. Ένίοτε πάλιν ένόμιζεν ότι την έμίσει, αλλά ποτέ δέν έπαυσε να την εκτιμά.

Όπως δήποτε ο Καμουτζίν ειχε βαρυνθή τους ανθρώπους και την ζωήν και αίφνης ήρξατο να ψιθυρίζεται περί αυτού, ότι ειχε παραδοθή εις την μέθην.

Τό πράγμα κατ' άρχάς δέν ειχε πιστευθή πολύ, διότι ήτο εκ φύσεως εύθυμος και δύο φιάλας καμπανίτου δέν τον ήλλασσον πολύ άπο την φυσικήν του κατάστασιν.

Όταν δύναται τις να πινή ως αυτός, χωρίς να μεθύη, τί σημαίνει; Έλεγεν ο Καρμιρλώφ.

Και όμως ο Καμουτζίν έφωράθη πολλάκις εν ταίς όδοις με άπλανείς όφθαλμούς και ήμελημένον στολήν, όπερ ήτο σπουδαίον μειονέκτημα δι' αυτόν, διότι ένφ' άφ' ενός τω αφήρει την πίστωσιν του, άφ' έτέρου διέθετε τον μέγαν δούκα δυσμενώς προς αυτόν.

Ούτως, όταν ήμέραν τινά μετέβη να τω ζητήση και πάλιν χρήματα, ο μέγας δούξ τω ήρνήθη κατηγορηματικώς την άρωγήν του. Τότε ο Καμουτζίν άπολέσας πάσαν έλπίδα, και μη εύρίσκων πλέον τό βαλάντιον των φίλων του άνοικτόν ως πριν, ήρξατο να καθίσταται περιφροντής και μελαγχολικός. Έκτός του Καρμιρλώφ, όστις ήτο πολύ άγαθός να παύση να τον άγαπά, ουδεις φίλος έμεινε τω Καμουτζίν. Όσοι τον έγνωρίζον, εκτός αυτού, τον έφοβούντο μέν, αλλά ηυχχαριστούντο, βλέποντες αυτόν εις δεινήν θέσιν.

Η κατάστασις αυτη των πραγμάτων δέν ήδύνατο να εξακολουθήση επί πολύ. Ο μέγας δούξ ειχεν ήδη άπέλθη εις Νικαίαν και τον έγκατέλιπε μόνον εν Πετρούπολει.

Τούτο είδίνωσεν επί πλέον την θέσιν του, άλλ' ώφειλε να άντιστή κατ' της τρικυμίας ως ο ναύτης, όστις καιτοι βλέπων τους βράχους, έφ' ών τον φέρει ή θύελλα, άνέρχεται επί του καταστράματος και έπιθεωρεί την περικυκλούσαν αυτόν άνεμοζάλην προσπαθών να εξεύρη μέσον σωτηρίας. Άλλά παρ' όλην αυτου την γενναϊότητα, ουδέμια σωτηρία υπήρχε δι' αυτόν. Αι άπαιτήσεις των δανειστών του καθίσταντο όσημέραι μάλλον έπιγύουσαι και ή δύσκολος θέσις του κατέστη γνωστή τοις πάσι.

Τι έφειλε λοιπόν να πράξη; Ο Καμουτζίν είδίσασεν επί τινά χρόνον. Ηδύνατο βεβαίως να έγκαταλείψη τό σώμα της φρουράς και να καταταχθή εις άλλο ήττον δαπανηρόν. Πωλών δέ την μικράν αυτού περιουσίαν, να πληρώση τό ήμισυ περίπου των χρεών του, τό δε έτερον ήμισυ να τό άφήση να τρέχη. Πλήν τούτο ήτο σκληρόν δι' άνθρωπον, όστις ειχεν ήσθή να ζή εν τή αλύγ. Τω έφαινετο, ότι αλλάζων βίαν θα ήτο χείρον του θανάτου. — Όχι, ειπε καθ' έαυτον, δέν θα πράξω τοιούτον τι.

Έν τούτοις έσπέραν τινά μετέβη παρά τω Νεουτώφ, να ιδή την Κλεοπάτραν επί τή έλπίδι να άνακουφισθή διηγούμενος αυτη την κατάστασιν του, αλλά προς δυστυχίαν του ο κόμης και ή κόμισσα ειχον εξέλθη.

Είνε θλιβερόν, ειπε χαμηλοφώνως ο Καμουτζίν, όταν ο ύπνρέτης τω έγνωρισε την άπουσίαν των φίλων του. Η κ. Νεουτώφ θα ήδύνατο βεβαίως να μοι δώση καλήν τινα συμβουλήν...

Είπατε εις αυτούς, ότι ήλθον και ότι ειχόν τι να τοις είπω.

Αύριον πρωί; ήρώτησεν ο θυρωρός, όστις έπεθύμει πολύ να τον ιδή άπερχόμενον.

Θά ήτο πολύ άργά, ειπεν ο ύπασπιστής θεωρών τον ύπνρέτην έργίλιως.

Κατήλθε τάς πέντε βαθμίδας της κλίμακος και διηυθύνθη προς την κατοικίαν του.

Η θύρα δέν ήτο κεκλεισμένη και εισήλθεν εις τό δωμάτιόν του, χωρίς να παρατηρηθή ύπ' ουδενός. Εισελθών άνήψε τον λαμπτήρα του και έρίφθη επί τινος έδρας, χωρίς καν να εκβάλη την σπάτην του, ήτις εκρότησεν επί του έδάφους ένφ' εκάθεζε.

Κρίμα, έλεγε καθ' έαυτον, θά μοι έδιδεν ίσως τι... Καλήν τινα συμβουλήν...

Ποτέ μέχρι τούδε δέν μοι έδωκε τίποτε...

Εστήριξε τούς βραχιόνας επί των χειρών του άνακλίντρον και άπεκοιμήθη έχων την κεφαλήν έντός των χειρών του.

Εκοιμήθη επί πολύ τοιουτοτρόπως. Όταν εξύπνησεν άρυπνισθείς ύπό του ήχου των κωδώνων της γετυνιαζούσης εκκλησίας του Καζάν, τό φως της λυχνίας του ειχε κατέβη και σχεδόν σβεσθή άναδιδόν δυσάρεστον όσμήν και καπνόν. Ητο πρωία. Ηγειρε την κεφαλήν και θεώρησε περίξ του. Καιτοι κατοικών πρό μηνός περίπου εν τω ένδιαιτήματι τούτω, δέν ειχεν εισέτι έξοικειωθή εις την περιχρότητα των θαλάμων του, των κακώς διεσκευασμένων, εν οίς έπιπόλαζεν ή όσμή φαγητών και καπνοσυρίγγων.

την Ρωσικήν, την Εσθονικήν, την Βουλγαρικήν, την Τσεχικήν, την Τουρκικήν, την Αραβικήν, την Μαγυρικήν, την Κινεζικήν, την Ινδοστανικήν, την Μαλαιικήν, έτι δε τας αρχαίας γλώσσας, Έλληνικήν, Λατινικήν, Σανσκριτικήν και Έβραϊκήν. Τό όλον γλώσσας εισοσιδύο!

Του θαλασσίου ποδηλάτου έγινοντο εσχάτως νέα πειράματα εν Μασσαλία. Η θάλασσα ήτο όλίγον τεταραγμένη, και όμως τό μηχανήμα ήδουήθη να διατρέξη επί της θαλασσίου επιφανείας 4 χιλιάμετρα εντός 10 λεπτών. Οι τροχοί αυτού δεν ήβυθίσθησαν πλέον των 48 εκατοστομέτρων. Η δε άντοχή αυτού και τό έδραϊον είναι άνεπίληπτα. Τα πειράματα επέτυχον πληρέστατα, ώστε δι' αυτού δύναται τις να τρέξη επί της θαλάσσης, μεθ' όσης ευκολίας τρέχει και επί της γης. Τό σχήμα του μηχανήματος είνε συνήθους τρικύκλου.

Έν Βερολίνω πρόκειται να συνέλθη Συνέδριον των παχύν άθροώπων εις τον κατάλογον των ύποψηφίων μελών ήδη ενεγράφησαν 115 κάτοικοι της πρωτεύουσας και 68 των έπαρχιών. Τό πρόγραμμα του παραδόξου τούτου συνεδρίου δεν έδημοσιεύθη άκόμη, είνε δε κίνδυνος να μη δημοσιευθί, καθόσον μεταξυ των συναρχομένων παχύν ούδεις είνε... δημοσιογράφος.

Καθ' ήν έποχην εξέδιδοντο τά τιμώντα την σύγχρονον Έλληνικήν φιλολογίαν έργα του κ. Α. Ρ. Ραγκαβή,

τά μέσα της δημοσιότητος ήσαν τόσον πενιχρά, ώστε πολλοί θ' άγνοούσιν ίσως, ότι τινά τούτων καιτοι συμπεριλαμβανόμενα εν τη μεγάλη σειρά των Άπαντων του, πωλούνται και ιδιαιτέρως εν κομποίς τόμοις. Άλλ' ήδη, δε κατά πολλαχόθεν εκδηλωθείσαν παράκλησιν ό γεραρός συγγραφέας έμετρίασε τό τίμημα αυτών κατά την κατωτέρω άγγελίαν, πολλοί βεβαίως θά σπεύσωσι να έπωφεληθώσι της παρεχομένης ευκαιρίας.

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Άπεπίδι. Ένώ λέγατε, ότι μάς εκτιμάτε πολύ, βλέπομεν ότι μάς γνωρίζετε όλίγον. Ηθέλησατε λοιπόν να μάς δοκιμάσητε και δι' αυτό ήθέσατε ψευδόμενον, ή... μήπως ήθέλατε να δοκιμάσητε έαυτόν;... Πιθανόν ν' άπεκαλυπτώμεθα πρό ύμών άν ήθέτατε άντι του ψευδόμενου τό θνομά σας. Πρό του έργου σας όμως βεβαίως δεν θ' άπεκαλυπτώμεθα. Άλλως τε επί του άντικειμένου τούτου ή 'Εβδομάς έπροτίμησε πάντοτε έργα άγνωστων εδελπίδων ή γνωστών Άπε(λ,πίδων. — Γ. Μ. Η. Κολαράσιον. Συγγραφήσατε βραδύτητα άπαντήσεως: ό κ. Γ. Ν. Α. έπλήρωσε δύο συνδρομάς σας και έλαθεν άπόδειξιν. Ούτω μένει άνοικτός ό λ/σμός του κ. Σ. Ρ. — Άρ. Ι. Βράϊλαν. Έλήφθησαν, εξετελέσθησαν ό κ. Ί. Χ. ενεγράφη. Ευχαριστούμεν. — Ν. Γ. Κ. Σύρον. Έκ της ύσεως του κ. Α. Γ. Κ. δεν έπέσθητε και σεΐς; — Κωνστ. Καλούσην Σέρρας. Ζητούμενα φύλλα εΐχον πληρωθή και σταλή πρό έτους. Άγνοούμεν διατί δεν έλήφθησαν. — Α. Ο. κ. Σκύρον. Έλήφθησαν. Ευχαριστούμεν. — Α. Η. Κ. Αλάμας, Β. Α. Μιχαήλ.

φ.κ.ν. Ζητούμενα φύλλα, καιτοι σταλέντα, επαναπέλλονται ευχαρίστως:— Έ.μ.μ. Ψ. R. Sarat. Έδιορθώθη, ήτο λάθος Ταχυδρομικώς άρκετά.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Έξεδόθησαν

Λ' Εποπέε Humaine: Le Premier roi. Par J. Strada.— Maurice Dreyfous éditeur. Paris.

Έθνικόν Ημερολόγιον, χρονογραφικόν, φιλολογικόν, και γεωγραφικόν, του έτους 1891 υπό Κωνστ. Φ. Σκόκου, έτος έκτον.

Τό μύλον, κωμωδία Th. de Banville. Μετάφρασις Γ. Β. Τσοκοπούλου.

Εικονογραφημένον ήμερολόγιον, του 1891, εκδιδόμενον υπό Μιλτιάδου Α. Φωτιάδου.

Ψυχολογικά μελέται, Ι. Σκαλισούνης Βιβλιοθήκη Αναπλάσεως.

Άγγέλλονται

Λ' Εποπέε Humaine: Le premier Pontife. Par J. Strada. M. Dreyfous éditeur Paris.

ΠΑΡΟΡΑΜΑ

Έν τω προηγούμενω φύλλω παραλείφθη κατά παραδρομήν (σελ 1, στήλη 3, § 6), πρό της φράσεως «καθά εξίγεται», ή πρότασις αφέρει εν έαυτη την άδιαφιλονεϊκήν της δμαιοσύνης σφραγίδα».

Α. Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ
ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΩΝ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Δούκας.—Φροσύνη.—ό Μνηστήρ της Αρχοντούλας: ό τόμος . . . . . δρ. 4
 Η Παραμονή.—Του Κουτρούλη ό Γάμος.—Αιός έπίσκεψις: ό τόμος . . . . . δρ. 4

ΕΜΜΕΤΡΟΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

Σοφοκλέους Άντιγόνη.—Άριστοφάνους Νεφέλαι.—Είρήνη.—Τά Όρνεα: ό τόμος... δρ. 4
 Τάσσου Η Έλευθέρωσις της Ίερουσαλήμ. Μέρος Α'. ό τόμος . . . . . δρ. 4
 Τάσσου Η Έλευθέρωσις της Ίερουσαλήμ. Μέρος Β'. ό τόμος . . . . . δρ. 4
 Αέσιον. Νάθαν ό Σαός.—Σχίλλερ Γουλιέλμος Τέλλος: ό τόμος . . . . . δρ. 4
 Δάντου Κόλασις.—Αισχύλου Πέρσαι Γαίτου Ίριγένεια.—Σαικσπέιρου Ίούλιος Καίσαρ: ό τόμος . . . . . δρ. 4

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΚΑΙ
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΦΑΚΕΛΩΝ
ΠΑΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΧΑΡΑΚΤΑΙ
ΕΠΙ ΜΕΤΑΛΛΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ
ΣΦΡΑΓΙΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΩΝ
Monogrammes
Σφραγίδες εξ ήλαστικού παντός είδους

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ
ΕΡΓΑΜΕΙΑ
ΚΑΡΤΟΝΑ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΚΑΡΤΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΦΑΚΕΛΑΙ
ΑΛΒΟΥΜΙΝΕ
ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΣΤΙΓΜΙΑΙΩΣ
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ
ΑΓΓΛΙΚΟΙ
ΜΕΛΑΝΟΓΡΑΦΙΑ
ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΧΑΛΚΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ

Α. Κ. ΔΑΜΒΕΡΓΗ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ
ΧΗΜΕΙΑΣ
Τιμάται δρ. 4.
ΑΘΗΝΑΙ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ-ΑΘΗΝΩΝ-ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ

Τμήμα Πετραϊώς—Κορίνθου-Πατρών

	1	3	33	2	4	32
Πετραϊεύς άν.	6.30π	11.10	12.30	Πάτραι άν.	6.45π	11.30
Άθηναι »	7.—	11.45	1.—	Αίγιον »	8.25	12.46
Κορίνθος άφ.	9.52	2.55	4.17	Κορίνθος »	12.—	4.25 6.50π
Αίγιον »	1.36	6.15	—	Άθηναι άφ.	3.07	7.25 10.10
Πάτραι »	2.55	7.55	—	Πετραϊεύς »	3.35	7.55 10.40

Τμήμα Κορίνθου-Ναυπλίου-Μύλων

Κορίνθος άν.	3.20 π.μ.	Μύλοι άν.	7.40 π.μ.
Άργος άφ.	5.30 »	Ναύπλιον »	8.45 »
Ναύπλιον »	6.05 »	Άργος άφ.	9.20 »
Μύλοι »	6.08 »	Κορίνθος »	11.30 »

Τμήμα Πατρών-Πύργου από 1 Αυγούστου

Πάτραι άν.	7.— π.μ.	3.45	5.10	Πύργος άν.	6.40	3.15	4.30
Άγαθα άφ.	7.50	4.28	6.15	Γαστούνη »	8.01	4.26	6.17
Μανωλάς »	8.50	5.20	7.25	Αεχαινά άφ.	8.24	4.50	6.45
Αεχαινά άν.	9.23	5.50	8.05	Μανωλάς »	8.27	4.53	6.—π.
Γαστούνη »	9.50	6.16	8.46	Άγαθα »	9.47	6.25	7.51
Πύργος »	11.15	7.40	8.30	Πάτραι άφ.	10.30	7.15	8.55

Αι άμαροτοχίαι 33 και 32 ήμεραν παρ' ήμεραν έναλλάξ. Τοπικαι άμαροτοχίαι καθ' εκάστην εις όλα τά τμήματα.

Γ. ΠΑΜΠΑΝΟΣ
Όδοντολάτρος
Όδ. Πατρ. 9

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ν. ΧΑΤΖΙΑΚΗ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΓΑΩΣΣΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ
ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
Τιμάται Δραχμής

Ε. ΣΤΑΝΛΕΥ
Η ΓΗ
ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ
ΓΕΩΡΓ. ΑΔΡΑΚΤΑ
Τιμάται Δραχ. 5